

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2289/2015
18.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље П.О. из З., чији је пуномоћник З.М., адвокат из З., против туженог Д.у.с.ш. А.К.Г. из З., чији је пуномоћник З.Б., адвокат из Н.С., ради поништаја отказа уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1783/15 од 31.08.2015. године, у седници одржаној 18.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1783/15 од 31.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1783/15 од 31.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П1 227/15 од 09.06.2015. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог о престанку радног односа тужиље и да се обавезе да је врати на рад на послове васпитача у року од осам дана и да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је са туженим 22.09.2014. године закључила уговор о раду ради заснивања радног односа на одређено време због повећаног обима посла до краја школске године - 30.06.2015. године. Анексом истог уговора извршена је исправка техничке грешке тако што је утврђено да тужиља заснива радни однос на одређено време од 22.09.2014. до

30.06.2015. године због упражњеног радног места уз чекање на сагласност за ново запошљавање. Инспекцијски надзор код туженог извршен је 28.01.2015. године од стране инспектора Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Сектор за високо образовање и инвестиције, ученички и студентски стандард и јавне набавке. Тада је просветни инспектор туженом наложио, између осталог, да одмах донесе решење о отказу уговора о раду тужиљи. На основу овог налога, тужени је 05.03.2015. године донео решење којим тужиљи отказује уговор о раду. Ово решење тужиља је примила истог дана.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили захтев тужиље за поништај овако донетог решења јер је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да је овакав уговор закључен уз чекање на сагласност за ново запошљавање, да међу странкама није спорно да наведена сагласност није добијена и да је уговор о раду закључен супротно Уредби о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно ангажовање код корисника јавних средстава као и Закону о буџетском систему, због чега је просветни инспектор наложио туженом доношење решења о отказу. Због тога су закључили да је наведено решење законито јер основ за доношење побијаног решења о отказу није неиспуњеност услова за обављање послова радног места већ условљеност истог добијањем одобрења надлежног органа сагласно важећој уредби које је у конкретном случају изостало.

Разлози за престанак радног односа прописани су чланом 175. Закона о раду ("Службени гласник РС" 75/14) и то су: радни однос престаје: 1) истеком рока за који је заснован; 2) кад запослени наврши 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања, ако се послодавац и запослени другачије не споразумеју; 3) споразумом између запосленог и послодавца; 4) отказом уговора о раду од стране послодавца или запосленог; 5) на захтев родитеља или старатеља запосленог млађег од 18 година; 6) смрћу запосленог; 7) у другим случајевима утврђеним законом.

У конкретном случају, тужени је донео решење о отказу на основу чл. 192. и 175. став 1. тачка 7. Закона о раду на основу налога просветног инспектора.

Према цитираном правилу, престанак радног односа у смислу члана 175. став 1. тачка 7. Закона о раду могућ је у другим случајевима утврђеним законом. По овом правилу потребно је да је неким другим законом или Законом о раду утврђен престанак радног односа из неког другог разлога.

Законом о буџетском систему ("Службени гласник РС" 54/09) чланом 27е ставом 34. је предвиђено да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2015. године. Изузетно радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа уз претходно прибљања мишљења министарства.

Правилно другостепени суд закључује да код утврђења првостепеног суда да је тужиља по анексу уговора о раду од 29.09.2014. године засновала радни однос код тужене на упражњеном радном месту васпитача на одређено време уз

услов прибављања накнадне сагласности надлежног министарства по захтеву туженог од 01.10.2014. године, која сагласност је изостала, није наступио услов под којим је тужиља засновала радни однос. Самим тим настао је и правни основ за отказ уговора о раду и доношења оспореног отказног решења, без обзира на налог инспектора који се у решењу о отказу помиње.

У овом случају, код неспорно утврђеног да није постојала сагласност за закључење наведеног уговора, није испуњен услов из Закона о буџетском систему, а под којим условом је тужиља засновала радни однос.

Врховни касациони суд сматра да је правилно примењено материјално право, и да су ревизијски наводи били предмет правилне оцене другостепеног суда.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**